

Eminescu a intrat în inimile noastre

Eugenia Calancea

În noapte, cu sclipiri de luna plină,
Ai pus poezia vieții la rădăcină,
Iar în inimile noastre ai adus eternul tei
Și mereu ai reușit să fii mai bun ca ei.
Eminescu a intrat în inimile noastre,
Alunecând din cer, de lângă astre,
La toți sufletul cu drag se-nfioară,
La fel cum ascuți un cântec de vioară.
Îngerul din Eminescu plutește deasupra nopții
Și-aduce uneori-n taină lacrimile sorții,
Deasupra pădurii de argint când stelele cad,
Versurile sale sunt torțe ce încă ard.
Dă viață râului cu buciul și plânsul,
În muntele cu ramul verde pe tot pământul
Și a născut din gând natura-ntreagă
Pentru toți poemul în armonii se leagă.